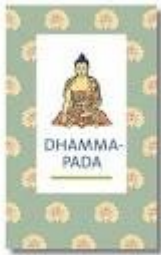

Vart är vi på väg?

Jag läser i Dhammapada där Buddha liknar medvetandeströmmen vid en flod och visst är det så. Livet brukar ibland liknas vid en flod. Vi förs alla med den floden under några snabbt flyende år Obevekligt, dag för dag, flyter vi fram i floden. Vart är vi på väg? Hur slutar färden?

Ibland när allt är lugnt, när vi är i balans och allt är vackert känns det som om det skulle vara för alltid. Ändå vet vi att ett mörkt, dånande stup väntar längre fram. Livets flod blir dödens. Ingen kommer undan. Enligt Buddhas uppfattning är människolivet till sin grundläggande natur ett lidande, därför att det domineras av sjukdom, död och besvikelser. En av hans grundläggande sanningar är .Att är lidande (vers 278 i *Dhammapada*).....och ändå så glömmer vi så lätt bort det.

En del är vettskrämda. Andra känner sig lugna och trygga. Några försöker slippa och blundar och håller för öronen. Många går upp i arbete eller i ett stort intresse, som håller stupet borta. Somliga försöker roa sig så länge det varar. Vissa försöker bedöva sig för att slippa oroande tankar.

Men hur mycket vi än försöker dölja sanningen för oss själva, så vet vi innerst inne att det ofrånkomliga slutet finns där. Livet rinner ifrån oss. En dag är just jag där framme och min tur har kommit.

Men vad händer sen. Uppslukas jag av det svarta mörkret. Tar allt slut och är jag borta för alltid? Är den enda färden allt som finns? Eller väntar mig en ny och bättre tillvaro. Hur ser den ut? Skall alla dela mitt öde eller blir det olika beroende hur vi har levt.

Väntar kanske en ny flodfärd, ett nytt liv? Har jag en själ som överlever döden och återföds i en ny kropp? Händer det alla.

Skall vi ständigt återfödas eller finns det något slut. Ja alla dessa frågor har jag fått när jag har suttit vid mina föräldrars/väns dödsbädd. Jag anser ju att jag har svaren på grund av min religiösa övertygelse. Men alla delar inte min tro.

Rädslan för döden visar sig också i språket. Själva ordet död är i många kulturer förbjudet att säga. Det är tabubelagt, (Shintoismen är ett bra exempel. Buddhisterna i Japan sköter begravningarna). Det bottnar i tron att man genom att nämna någonting skrämmande, kan framkalla det. Thailand är ett bra exempel med alla sina Andehus

Istället för att säga att någon har dött, använder vi olika förskönande omskrivningar. Vi talar om att gå bort, gå hädan, lämna oss, inte finnas bland oss längre, eller mer skämtsamt om att kila vidare, lämna in, gå om hörnet eller tar ner namnskylden.

Döden är central i religionens värld. Den tyske filosofen Arthur Schopenhauer formulerade sig så här: Graven är religionens moder. Jag håller med honom.

I Den Tibetanska Dödsboken så kan man läsa sidan 8:a

Det som är här, det finns där det som är där, det finns också här. Den som uppfattar här som något annorlunda han möter död efter död. Allenast med meditation kan detta fattas och sedan är det ingen skillnad. Från död till död går den, som ser det som om det vore skillnad här.

Katha Upanishaden, 1V, 10-11.

Ja det var ett par tankegångar som jag utvecklade och som jag fortfarande reflektera över, där jag har lärt mig av Buddha.. Att livet är ett lidande – inget är bestående och det vi kallar för ett jag är en illusion.....*Dhammapada* vers 278.

Mina upplevelser av mina föräldrars sjukdom och död.

(19 augusti till 23 oktober, 2009, min far – och min mor från den 15 maj till 30:e juni, 2010)

Värnamo (minneslundan) 18/10.2010

Jag var ofta där och reflekterade över livet och döden mellan 19:e augusti.2009 till 30:e juni 2010 och jag åker till Värnamo varje år för att hedra och ära mina föräldrar.

Källor som jag har använt

Bob.Dylan – Witmark Demos.
Liv och mening – Religionskunskap för Gymnasiet.
Dhammapada – Rune E.Johansson.
Vipassana Meditation – William Hart.
Livsvägar – Religionskunskap för A-kursen.
Schopenhauer – Gunnar Fredriksson.
Japan – Gudrun.Dalid.

Dietmar.Dh.Kröhnert.

Värnamo /Malmö 26/10.2010 så skrev jag ner dessa tankegångar

Den 28:e mars 2014 så uppgraderade och granskade vad jag hade skrivit för 4:a år sedan

.Jag har bara gjort ett par mindre förändringar i texten ,men annars är allt som det var innan. Jag har också lagt till ett par bilder.

All kärlek och ära till mina föräldrar.

